

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

3 V. in primo instanti conceptionis fuerit à verbo assumptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

in Symbol.
Apostol.
q. 2. ar. 1.

Respondeo dicendum, quod ad hoc quod conceptio ipsi filio Dei attribuat (ut in Symbolo confitemur, dicentes. Qui conceptus est de Spiritu sancto) necesse est dicere, quod ipsum corpus Christi, dum conciperetur, esset à Verbo Dei assumptum. Oportet enim, quod Verbum Dei assumpsit corpus mediante anima, & animam mediante spiritu, id est intellectu. Unde oportuit, quod in primo instanti conceptionis corpus Christi esset animatum anima rationali.

Ad primum ergo dicendum, quod principium inspirationis anima potest considerari dupliciter. Vno modo secundum dispositionem corporis: & sic non ab alio principio inspirata est anima corpori Christi: & corporibus aliorum hominum: sicut enim statim formato corpore alterius hominis, infunditur anima, ita sicut in Christo. Alio modo potest considerari dictum principium solum secundum tempus: & sic quia prius tempore formatum fuit perfectè corpus Christi, prius tempore fuit etiam animatum.

Ad secundum dicendum, quod anima requirit debitam quantitatem in materia, cui infunditur, sed ista quantitas quandam latitudinem habet, quia & in maiori, & in minori quantitate saluatur. Quantitas autem corporis, quam habet, cum primo sibi infunditur anima, proportionatur quantitati perfectæ, ad quam per augmentum perueniet: ita scilicet quod maiorum hominum maiorem quantitatem corpora habent in prima animatione. Christus autem in perfectam etate habuit decentem & medietatem quantitatem, cui proportionabatur quantitas, quam corpus eius habuit in tempore, quo aliorum hominum corpora animantur: minorem tamen habuit in principio sue conceptionis. Sed tamen illa parua quantitas non erat tam parua, ut in ea non posset ratio animati corporis conservari, cum in tali quantitate quorundam paruorum hominum corpora animantur.

Ad tertium dicendum, quod in generatione aliorum hominum locum habet, quod dicit Philosophus, propter hoc quod successiue corpus formatur, & disponitur ad animam. Unde primo tanquam imperfectè dispositum recipit animam imperfectam: & postmodum quando perfectè est dispositum, recipit animam perfectam. Sed corpus Christi propter infinitam virtutem agens fuit perfectè dispositum in instanti, unde statim in primo instanti recepit formam perfectam, id est animam rationalem.

Hic articulus non indiget commentario, non enim est in illo noua difficultas præter tractatam in articulo præcedenti. Supposito enim priori miraculo de perfecta formatione corporis Christi in momento, absque nouo miraculo quasi naturali lege cōsequatur, ut corpus illud in eodem instanti anima rationali formaretur. Quia materiæ perfectè dispositæ, proportionata forma naturali lege debita est.

ARTICVLVS III.

Verum corpus Christi in primo instanti sue conceptionis fuerit à Verbo assumptum.

128.
34. q. 2. ar.
3. & 4. q.
1. ar. 2. & 4.
contra c. 44.
& 45.

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod caro Christi prius fuerit concepta, & postmodum assumpta. Quod enim non est, non potest assumi. Sed caro Christi per conceptionem esse incepit. Ergo videtur, quod fuerit assumpta à Verbo Dei, postquam fuit concepta.

2. Præterea, caro Christi fuit assumpta à Verbo Dei mediante anima rationali. Sed in termino conceptionis accepit animam rationalem. Ergo in termino conceptionis fuit assumpta, sed in termino conceptionis dicitur iam concepta, Ergo prius fuit concepta, & postmodum assumpta.

Fr. Suarez, Tom. 2.

3. Præterea, In omni generato prius tempore est id, quod est imperfectum, & quod est perfectum: ut patet per Philosophum in 9. Metaphys. Sed corpus Christi est quiddam generatum. Ergo ad ultimam perfectionem, quæ consistit in vniōe ad Verbum Dei, non statim in primo instanti conceptionis peruenit, sed primo fuit caro concepta, & postmodum assumpta.

Sed contra est, quod Augustinus dicit in lib. de fide ad Petrum: Firmissime tene, & nullatenus dubites, carnem Christi non fuisse conceptam in utero Virginis: priusquam susciperetur à Verbo.

Respondeo dicendum (sicut supra dictum est) proprie dicimus Deum factum esse hominem, non autem proprie dicimus, quod homo factus sit Deus: quia scilicet Deus assumpsit sibi id quod est hominis, non autem præexistit id quod est hominis, quasi per se subsistens antequam susciperetur à Verbo. Si autem caro Christi fuisset concepta antequam susciperetur à Verbo, habuisset aliquando aliquam hypostasim præter hypostasim Verbi Dei, quod est contra rationem Incarnationis: secundum quam ponimus Verbum Dei esse vnitum humane nature, & omnibus partibus eius in vniatē hypostasis. Nec fuit conueniens quod hypostasim præexistente humane nature vel alicuius partis eius, Verbum Dei sua assumptione destrueret. Et id contra fidem est dicere, quod caro Christi prius fuerit concepta, & postmodum assumpta à Verbo Dei.

Ad primum ergo dicendum, quod si caro Christi non fuisset in instanti formata, seu concepta, sed per temporis successionem, oporteret alterum duorum sequi, vel quod assumpta nondum esset caro, vel quod prius esset conceptio carnis quam eius assumptio. Sed quia ponimus conceptionem in instanti esse perfectam, consequens est, quod in illa carne simul fuit concipi, & conceptum esse. Et sicut Augustinus dicit in lib. de fide ad Petrum: dicimus ipsum Dei Verbum sue carnis acceptione conceptum, ipsamque carnem, Verbi incarnatione conceptam. Et per hoc patet etiam responsio ad secundum. Nam simul dum caro illa concipitur, concepta est, & animatur.

Ad tertium dicendum, quod in mysterio Incarnationis, non consideratur ascensus quasi alicuius præexistentis proficientis usque ad vniōis dignitatem: sicut posuit Photinus hereticus, sed potius consideratur ibi descensus secundum quod perfectum Dei verbum, imperfectionem nature nostre sibi assumpsit, secundum illud Ioan. 6. Descendit de celo.

ARTICVLVS IIII.

Verum conceptio Christi fuerit naturalis vel miraculosa.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod conceptio Christi fuerit naturalis. Secundum enim conceptionem carnis, Christus dicitur filius hominis. Est autem verus, & naturalis filius hominis sicut verus, & naturalis Dei filius: ergo eius conceptio fuit naturalis.

2. Præterea, Nulla creatura producit operationem miraculosam. Sed conceptio Christi attribuitur Beate Virgini, quæ est pura creatura: dicitur enim quod Virgo Christum concepit. Ergo videtur, quod non sit miraculosa conceptio, sed naturalis.

3. Præterea, ad hoc quod aliqua transmutatio sit naturalis, sufficit quod principium passuum sit naturale: ut quæ præc. ar. 4. supra habitum est. Sed principium passuum ex parte ma-

capit. 18 in prin 10.1.

q. 16. ar. 6. & 7.

129.

31. d. q. 2. ar.

2. & 4. con-

tra c. 45 &

quo. 6. q. 10.

Opus. 3. ca.

225 vsq. ad.

232 & 1. ai.

7. le. 2. co. 2.

prime.

K 2

111 in